

PROP DE VOSALTRES

Una reflexió respectuosa

Estimats diocesans:

La responsabilitat que m'he imposat d'escriure una reflexió per a oients i lectors, moltes vegades desconeguts, em produeix a cops una gran preocupació. El mateix text és publicat en el *Full Dominical* i, agraït la seva amabilitat, en els dos diaris de paper de la nostra ciutat. Els lectors del primer mitjà són, generalment, els col·laboradors i responsables de les nostres parròquies i comunitats que, sovint, em fan arribar els seus suggeriments i participen, en l'essencial, de la mateixa sensibilitat eclesial. Els lectors dels diaris tenen una variadíssima gamma d'opinions i afectes, amb parers que estaran d'acord amb els meus criteris i d'altres que seran lluny de la meva exposició. No negaré a ningú la seva radical llibertat per emetre un judici sobre qüestions de religió i d'Església, sobre afirmacions polítiques, socials i culturals o sobre altres mil posicionaments davant de fets passats o actuals. La pluralitat d'opinions és una constatació evident d'una societat oberta i democràtica; cal, però, respectar-les i, sobretot, exercir la defensa de la dignitat de la persona en totes les seves dimensions. Els cristians, encara avui, en molts països, reben massa atacs a causa de la seva fe.

Com he dit en altres ocasions, les meves reflexions tenen tres pretensions: informar dels assumptes que desenvolupa l'Església en els seus molts vessants (educatiu, assistencial, cultural o religiós); formar segons els criteris que neixen de l'evangeli, que és una obligació inexcusable per a tot bisbe

i que són d'obligat compliment per als responsables eclesials i per a tots els qui ha d'acompanyar; i, finalment, presentar amb amabilitat i transparència la veritat de Jesucrist a aquells que són indiferents, han rebutjat la fe o se n'han cansat. La reflexió d'avui s'inclina per la formació en actituds i en valors. En aquest cas el diàleg és sempre fonamental per a la convivència i el respecte mutu. Per dialogar cal sempre l'exercici de saber escoltar, saber parlar i saber respectar les opinions alienes.

Tot això ve al cas perquè observo en el nostre entorn una repetida utilització de grans paraules que expressen els més bells conceptes (llibertat, respecte, fraternitat, justícia, pau...) en contrast amb una clara incoherència en no aplicar-les a la vida concreta de cada dia. Començant per tots aquells que presumeixen de ser respectuosos i dialogants. Tracten amb cura el seu grup, però acusen amb du-

resa i, a vegades, amb mentides o sense proves concloents, els seus oponents. Per poca cosa acusem els altres d'alguna fòbia de moda i per molt més tractem de justificar aquesta actuació en els nostres. Els altres són racistes, inquisidors, intolerants...; els nostres són acollidors, afectuosos i comprensius davant de qualsevol situació problemàtica. Si no trenquem aquesta dinàmica difícilment aconseguirem una convivència sana i pacífica.

Els catòlics no podem quedar-nos en la queixa permanent sobre el que veiem en el nostre entorn ni en la paràlisi d'actuacions per no molestar ningú. Crec que estem obligats a treballar

activament per assolir una bona comunicació amb tothom, seguint el camí traçat per Jesucrist, i impulsar moments i mitjans de comunió. Sempre hi haurà problemes i dificultats en la nostra societat i la seva solució pot ser diversa, fins i tot contraposada, a la presentada per uns altres. Però hem de fer servir sempre arguments, raons, propostes..., i sempre de manera respectuosa, sense insults ni desqualificacions personals. Sense imposar el silenci dels altres ni pretendre ser els amos de la veritat absoluta. I això davant de situacions contingents que poden variar. El que no pot canviar davant de cada circumstància, segons els propis gustos o interessos, són les conviccions morals i polítiques, o les de la nostra fe.

Amb el meu afecte i benedicció.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Bona acollida als actes de la Setmana de la Bíblia

La historiadora de l'art Montserrat Macià i la teòloga i biblista Mar Pérez van protagonitzar un dels actes de la VIII Setmana de la Bíblia a Lleida. Totes dues van fer una explicació del tríptic de Sant Pere que es conserva a la parròquia de Sant Llorenç. Macià va fer una contextualització artística i històrica del tríptic del segle XV, exemple de l'Escola de Lleida i obra de l'escultor Bartomeu Rubió, mentre que Mar Pérez va fer refe-

rència als textos dels evangelis de Marc, Mateu i Joan en què s'inspiren les tres escenes esculpides.

També dins de la mateixa Setmana de la Bíblia, l'Àrea de Formació del bisbat, a través de la Delegació de Catequesi, va organitzar amb motiu de les dues sessions de lectura en grup de la Paraula de Déu a la Casa de l'Església-Acadèmia Mariana els dies 24 i 27 de gener.

CERCA DE VOSOTROS

Una reflexión respetuosa

Queridos diocesanos:

La responsabilidad que me he impuesto al escribir una reflexión para oyentes y lectores, muchas veces desconocidos, me produce en ocasiones una gran preocupación. El mismo texto es publicado en el *Full Dominical*, agradeciendo su amabilidad, en los dos periódicos de papel de nuestra ciudad. Los lectores del primer medio son, generalmente, los colaboradores y responsables de nuestras parroquias y comunidades que, a menudo, me hacen llegar sus sugerencias y participan en lo fundamental de la misma sensibilidad eclesial. Los lectores de los periódicos poseen una variadísima gama de opiniones y afectos; habrá pareceres que concordarán con mis criterios y otros que estarán lejos de mi exposición. No negaré a nadie su radical libertad para emitir un juicio sobre cuestiones de religión y de Iglesia, sobre afirmaciones políticas, sociales o culturales o sobre otros mil posicionamientos respecto a los acontecimientos pasados o actuales. La pluralidad de opiniones es una constatación evidente de una sociedad abierta y democrática; también el respeto a las mismas y, sobre todo, la defensa de la dignidad de la persona en todas sus dimensiones. Demasiados ataques reciben los cristianos por causa de su fe en muchos países todavía hoy.

Como he dicho en otras ocasiones, mis reflexiones tienen tres pretensiones: informar sobre asuntos que desarrolla la Iglesia en sus muchas vertientes (educativa, asistencial, cultural o religiosa); formar según los criterios que nacen del evangelio, mandato expreso para todo obispo y que son de obligado cumplimiento para un responsable eclesial y para todos los que debe acompañar y, por último, presentar con amabilidad y transparencia la verdad de Jesucristo a aquellos que son indiferentes, han rechazado la fe o se han cansado de la misma. La reflexión de hoy se inclina por la formación en actitudes y en valores. En este caso el diálogo es siempre fundamental para la convivencia y el respeto mutuo. Para dialogar se necesita siempre un ejercicio de saber escuchar, saber hablar y saber respetar las opiniones ajenas.

Todo ello viene a cuento porque observo en nuestro entorno una repetida utilización de grandiosas palabras que expresan los más bellos conceptos (libertad, respeto, fraternidad, justicia, paz...) y una reconocida incoherencia para no aplicarlas en la vida concreta de cada día. Empezando por todos aquellos que presumen de ser respetuosos y dialogantes. Se aplican con esmero para el grupo propio pero acusan con dureza y, a veces, con mentiras o sin pruebas concluyentes a sus oponentes. Por poco acusamos a los demás de alguna fobia de moda y por mucho más tratamos de justificar esa actuación en los nuestros. Los otros son racistas, inquisidores, intolerantes... los nuestros son acogedores, cariñosos y comprensivos ante cualquier situación problemática. Si no rompemos esa dinámica difícilmente lograremos una convivencia sana y pacífica.

Los católicos no podemos quedarnos en el lamento permanente por lo que vemos en nuestro entorno ni en la parálisis de actuaciones para no molestar a nadie. Creo que estamos obligados a trabajar activamente por conseguir una buena comunicación con todos, siguiendo el camino trazado por Jesucristo, e impulsar momentos y medios de comunión. Siempre existirán problemas y dificultades en nuestra sociedad y la solución a los mismos puede ser diversa, incluso contrapuesta ante las presentadas por otros. Pero debemos usar siempre argumentos, razones, propuestas de modo respetuoso, sin insultos ni descalificaciones personales. Sin imponer el silencio de los demás pretendiendo ser los dueños de la verdad absoluta. Y eso ante situaciones contingentes que pueden variar. No hablamos de las convicciones morales y políticas o de la propia fe, que no pueden cambiar según los propios gustos o intereses ante cada circunstancia.

Con mi afecto y bendición.

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

50 anys de la canonització de santa Teresa Jornet

La capella de la Llar de la Llar de Santa Teresa Jornet d'Aitona va acollir, el passat 27 de gener, l'eucaristia per celebrar el 151è aniversari de la fundació de la Congregació de les Germanetes dels Ancians Desemparats i els 50 anys de canonització de la santa per part del papa Pau VI. El bisbe Salva-

dor va presidir la celebració, a la que també van assistir l'alcaldeessa d'Aitona, Rosa Pujol, i un bon nombre de fidels.

En la seva homília, el bisbe Salvador va referir-se a santa Teresa Jornet com «una dona valenta i santa, model de seguiment de Crist, que ha portat el nom d'Aitona arreu i que és venerada a tot el món pel seu amor als germans més necessitats i desemparats». Així mateix, va recomanar als fidels «escollar la paraula de Déu, participar dels sagraments i fer present la caritat i l'amor de Jesús al nostra voltant» per poder imitar el model de santedat de la santa aitonenca.

Sant Sebastià i la M.D. de l'Arcada

Lleida va acollir aquest passat dissabte, 27 de gener, la Festa dels Amics de Sant Sebastià, rememorant a la capital del Segrià la tradicional Festa del Pont de Suert amb una missa al santuari de Santa Teresa de l'Infant Jesús i l'acostumat dinar de germanor.

L'endemà, com cada darrer diumenge de gener, es va celebrar la

festa de la Mare de Déu de l'Arcada, patrona dels comerciants del carrer Major, amb una missa a

Sant Pere i l'ofrena de flors a la imatge de la Mare de Déu a la façana lateral de l'església.

Els advocats de Lleida celebren el seu patró

Un bon nombre d'advocats de Lleida van participar divendres passat, 26 de gener, en una missa a la parròquia de Sant Joan amb motiu de la festivitat del seu patró, sant Raimon de Penyafort, i en sufragi pels companys difunts. La celebració va ser presidida pel bisbe Salvador i concelebrada per Mn. Xavier Navarro, rector de la Unitat Pastoral El Carne-Sant Joan. Entre els fidels, destacar l'assistència de la degana de l'II-lustre Col·legi de l'Advocacia de Lleida, Antònia Martí i Teruel, i de la seva Junta.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

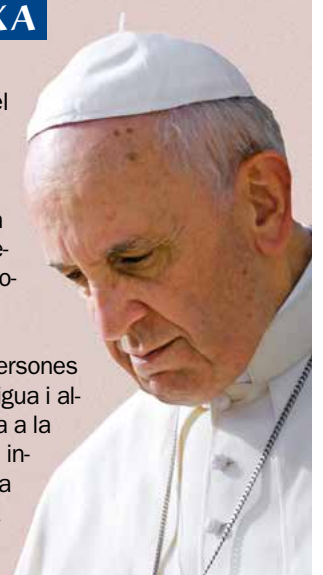

@Pontifex_es: «Participació, missió i comunió són les característiques d'una Església humil, que es posa a l'escolta de l'Esperit i col·loca el seu centre fora de si mateixa» (12 d'octubre).

@Pontifex_es: «"C'est la confiance". És la confiança la que ens porta a l'Amor i així ens allibera del temor, és la confiança la que ens ajuda a aixecar la mirada de nosaltres mateixos, és la confiança la que ens permet posar a les mans de Déu el que només Ell pot fer» (15 d'octubre).

@Pontifex_es: «Sovint lluitem pel nostre temps lliure, però avui Jesús ens convida a trobar el temps que ens allibera: aquell per dedicar-lo a Déu, que sana el cor, augmenta en nosaltres la pau, la confiança i l'alegria, que ens salva del mal i de la solitud» (15 d'octubre).

@Pontifex_es: «El fet que tantes persones no puguin accedir als aliments, l'aigua i altres recursos bàsics és una ofensa a la seva dignitat, atorgada per Déu, un insult que hauria d'avergonyar tota la humanitat i mobilitzar la comunitat internacional» (16 d'octubre).

Cinefòrum i Camí de Sant Jaume amb els joves

Un grup d'una cinquantena de joves van assistir, el 28 de gener, a la segona projecció del cicle de cinema «Cinefòrum», que organitza la Delegació de Pastoral de Joves del Bisbat de Lleida a l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església. En aquesta ocasió es va projectar la pel·lícula *El vendedor de sueños*, un film brasiler de l'any 2016, que tracta de la història d'un rodamon que salva la vida d'un famós psiquiatre que volia

suïcidar-se. La pel·lícula va donar peu a un interessant debat, que va finalitzar amb un berenar entre els assistents.

Sense deixar els joves, la delegació prepara un nou pelegrinatge pel Camí de Sant Jaume de cara el proper estiu. Els nois i noies que tenen intenció de participar en aquesta experiència es van reunir per primera vegada el 26 de gener a la Casa de l'Església, on es van trobar amb el bisbe Salvador.

Confirmats 23 joves de l'Episcopal

Vint-i-tres joves del Col·legi Episcopal de Lleida van rebre, el 26 de gener, el sagrament de la Confirmació a l'església de Santa Teresa de l'Infant Jesús. Els joves, que el dia abans havien visitat el bisbe Salvador al Palau Episcopal, confirmen d'aquesta manera la seva fe en Jesús i refermen la seva relació amb Déu. Els confirmands van rebre els sagraments acompanyats de les seves famílies i dels catequistes que els han guiat en el temps de preparació.

Per la seva part, la parròquia de Sant Antoni Maria Claret va celebrar la missa familiar el passat 28 de gener. És una Eucaristia en què infants i famílies tenen un gran protagonisme, amb la intenció que quan

arribi la data de la Primera Comunió siguin més conscients de cada un dels moments de la celebració.

La Mercè participa en el projecte Amor Conjugal

projecte Amor Conjugal, apadrinat per la parròquia de la Mercè. Hi van participar diversos matrimonis de la comunitat, alguns experimentant el recés per primer cop i altres col·laborant en el seu desenvolupament.

En acabar el recés, tots els participants van expressar el seu goig i renovació espiritual com a resultat d'aquesta experiència.

A la parròquia de la Mercè, a més d'organitzar el recés, compten amb un grup de catequesi que estudia de manera més detallada aquests temes un cop al mes, així com una hora santa enfocada a la dimensió conjugal.

L'últim cap de setmana del mes de gener es va celebrar a la Casa d'Espiritualitat Mare Ràfols de Vilafranca del Penedès el primer recés del

REFLEXIONS

Transhumanisme i la defensa de l'equitat (II)

La modificació tecnològica dels éssers humans obre, segons Francis Fukuyama, una fissura en la naturalesa humana. Els éssers humans modificats tecnològicament seran qualitativament diferents dels que no hauran estat modificats i, consegüentment, no serà possible sostenir una igualtat de drets entre ells i, encara menys, de deures.

Els éssers millorats biotecnològicament formaran un conjunt particular i els éssers no modificats en formaran un altre, però entre els dos hi haurà una gran gamma de conjunts en virtut de les incorporacions i de les modificacions tecnològiques operades en els seus cossos. En un context d'aquesta naturalesa, ¿es podrà defensar una única carta de drets per a tots amb vocació d'universalitat? Si l'essència humana ja no és compartida, per què ho haurien de ser els drets? per què ho haurien de ser els deures?

La problemàtica, però, està lluny de ser nova perquè la situació de la humanitat ja és desigual en l'actualitat, atès que hi ha individus, amb poder adquisitiu, que poden accedir a cures i a millores (psicofarmacològiques, per exemple) i poden, sobretot, oferir als seus fills una educació amb avantatges, mentre que hi ha una gran massa d'éssers humans que no disposen de les tecnologies bàsiques per a l'abastament d'aigua, per al clavegueram o per a la llum.

En un univers estructuralment injust com el nostre pel que fa al repartiment dels béns de la terra i a la transferència de les innovacions tecnològiques, la pau és, necessàriament, un bé absent, perquè la pau és obra de la justícia (*pax opus iustitiae est*).

La posada en marxa de la ideologia transhumanista fa difícil pensar que pugui comportar més pau a nivell planetari, però tampoc a nivell regional. Si s'eixamplen les diferències entre uns i altres, creixerà, també, la tensió, el ressentiment, la por i, finalment, la violència. La desigualtat engendra turbulències de tot tipus que amenacen la pau.

Si es permet als ciutadans accedir a aquest tipus de biotecnologies, l'Estat haurà d'assumir, segons els transhumanistes socials, la missió d'equilibrar, és a dir, oferir possibilitats als qui tenen menys possibilitats, a fi que també puguin gaudir d'aquestes prestacions.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

19. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Sant Gabí, prev. i mr. (296); sant Conrad de Piacenza, ermità; sant Jordi, monjo; beat Àlvar de Còrdova, prev. dominicà; beata Elisabet Picenardi, vg. servita.

20. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sants Nemesi i Potami, mrs.; sant Eleuteri (s. V), bisbe; santa Amada, rel.; beat Maurici Proeta, agus-

tinià, de Castelló d'Empúries; sants Francesc i Jacinta Marto (Fàtima).

21. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Sant Pere Damià (1007-1072), bisbe d'Òstia i dr. de l'Església, card.; sant Claudi, mr.; sant Dositeu, monjo.

22. □ Dijous [1Pe 5,1-4 / Sl 22 / Mt 16,13-19]. Càtedra de Sant Pere, apòstol, celebrada a Roma des del s. IV; san-

ta Margarida de Cortona, rel.; santa Elionor o Leonor, reina d'Anglaterra.

23. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Policarp, bisbe d'Esmirna i mr. (s. II), deixeble dels apòstols; santa Marta d'Astorga, vg. i mr.; beata Rafaela d'Ibarra, mare de família, de Bilbao.

24. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Modest (s. V),

bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304); beata Josepa Naval i Girbés, vg. seglar, d'Algemesí.

25. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 22,1-2.9a. 10-13.15-18 / Sl 115 / Rm 8,31b-34 / Mc 9,2-10]. Sant Cesari (s. IV), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (+695), ermità d'Astorga; beat Sebastià d'Aparicio, rel.

Diumenge I de Quaresma (B)

COMENTARI

«Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova»

Encetem avui el primer diumenge de Quaresma, temps de preparació per a la Pasqua. Ens cal anar transformant-nos perquè quan celebrem la resurrecció siguem de veritat, homes i dones nous. La segona lectura ens recorda: *Crist morí una vegada per raó dels pecats...; el seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida.* Això és el que celebrarem per Pasqua i durant tot l'any. I recorda l'arca de Noè dient: *En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva.* És a dir, uneix Resurrecció de Crist i baptisme com farem també nosaltres la nit de Pasqua. *El baptisme no consisteix a deixar net el cos sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist.* La primera lectura fa referència justament al pacte entre Déu i Noè, un cop ha acabat el diluvi que va suposar l'anihilament de tota vida d'aquells que, degut al seu pecat, eren fora de l'arca. Però Déu vol la vida. Per això diu: *La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.* I al final torna a repetir: *L'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.* Per això Crist va morir i va tornar a la vida per garantir-nos a tots una Vida plena, una vida que no es limiti a aquest espai de temps que vivim aquí a la terra. Aquesta és la gran Bona Notícia que predica Jesús. Acaba de superar les temptacions i *Jesús es presentà a Galilea predicant la Bona Nova de Déu.* Però aquest evangeli, aquesta bona notícia, cal acollir-la; per això diu: *El Regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova.* La gran Bona Notícia la celebrarem per Pasqua; per això ens cal ara apartar de la nostra vida tota mena de pecat, d'allunyament de Déu; ens cal convertir, tornar a Déu, seguir el seu camí, no fer com els contemporanis de Noè, que *només pensaven a fer mal;* ells no van voler escoltar la paraula que els hauria salvat. Quaresma és canvi de vida per a poder celebrar la Vida plena per Pasqua.

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 9,8-15)

Déu digué a Noè i als seus fills: «Jo faig la meua aliança amb vosaltres, amb els vostres descendents i amb tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres, els ocells, el bestiar i tots els animals domèstics i feréstecs que han sortit de l'arca. Jo faig amb vosaltres aquesta aliança meua: La vida no serà mai més exterminada per l'aigua del diluvi, no hi haurà mai més cap diluvi que devasti la terra.» Déu digué: «El signe d'aliança que poso entre jo i vosaltres i tots els éssers animats que hi ha amb vosaltres per totes les generacions és aquest: posaré el meu arc en els núvols com a signe de la meua aliança entre jo i la terra. Quan cobriré la terra de nuvolades i apareixerà l'arc entre els núvols, em recordaré de l'aliança que hi ha entre jo i vosaltres i tots els éssers animats; l'aigua no formarà més un diluvi que faci desaparèixer tot rastre de vida.»

▶ Salm responsorial (24)

R. *Tot el vostre obrar, Senyor, és fruit d'amor fidel per als qui guarden la vostra aliança.*

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes, / que aprengui els vostres camins. / Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me, / perquè vós sou el Déu que em salveu. R.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat / i de l'amor que heu guardat des de sempre. / compadiu-vos de mi, vós que estimeu tant. R.

El Senyor, bondados i recte, / ensenya el bon camí als pecadors. / Encamina els humils amb la seva justícia, / els ensenya el seu camí. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,18-22)

Estimats:

Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit fou retornat a la vida. Per això anà a dur la seva proclama als esperits empresonats, que s'havien resistit a creure en temps de Noè, quan la paciència de Déu esperava, mentre preparaven l'arca. En aquella arca se salvaren a través de l'aigua unes poques persones, vuit en total, i l'aigua prefigurava el baptisme que ara us salva, i que no consisteix a deixar net el cos, sinó a demanar a Déu una consciència bona gràcies a la resurrecció de Jesucrist, que se n'anà al cel, va rebre la submissió de les potestats i dels estols angèlics i està a la dreta de Déu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,12-15)

En aquell temps, l'Esperit empenyé Jesús cap al desert, on passà quaranta dies temptat per Satanàs. Vivia entre els animals feréstecs i l'alimentaven els àngels. Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.»

▶ Lectura del libro del Génesis (Gén 9,8-15)

Dios dijo a Noé y a sus hijos: «Yo establezco mi alianza con vosotros y con vuestros descendientes, con todos los animales que os acompañan, aves, ganados y fieras, con todos los que salieron del arca y ahora viven en la tierra. Establezco, pues, mi alianza con vosotros: el diluvio no volverá a destruir criatura alguna ni habrá otro diluvio que devaste la tierra.»

Y Dios añadió: «Esta es la señal de la alianza que establezco con vosotros y con todo lo que vive con vosotros, para todas las generaciones: pondré mi arco en el cielo, como señal de mi alianza con la tierra. Cuando traiga nubes sobre la tierra, aparecerá en las nubes el arco y recordaré mi alianza con vosotros y con todos los animales, y el diluvio no volverá a destruir a los vivientes.»

▶ Salmo responsorial (24)

R. *Tus sendas, Señor, son misericordia y lealtad para los que guardan tu alianza.*

Señor, enséñame tus caminos, / instrúyeme en tus sendas: / haz que camine con lealtad; / enséñame, porque tú eres mi Dios y Salvador. R.

Recuerda, Señor, que tu ternura / y tu misericordia son eternas; / acuérdate de mí con misericordia, / por tu bondad, Señor. R.

El Señor es bueno y es recto, / y enseña el camino a los pecadores; / hace caminar a los humildes con rectitud, / enseña su camino a los humildes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,18-22)

Queridos hermanos: Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne, pero vivificado en el Espíritu; en el espíritu fue a predicar incluso a los espíritus en prisión, a los desobedientes en otro tiempo, cuando la paciencia de Dios aguardaba, en los días de Noé, a que se construyera el arca, para que unos pocos, es decir, ocho personas, se salvaran por medio del agua. Aquello era también un símbolo del bautismo que actualmente os está salvando, que no es purificación de una mancha física, sino petición a Dios de una buena conciencia, por la resurrección de Jesucristo, el cual fue al cielo, está sentado a la derecha de Dios y tiene a su disposición ángeles, potestades y poderes.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,12-15)

En aquel tiempo, el Espíritu empujó a Jesús al desierto. Se quedó en el desierto cuarenta días, siendo tentado por Satanás; vivía con las fieras y los ángeles lo servían. Después de que Juan fue entregado, Jesús se marchó a Galilea a proclamar el Evangelio de Dios; decía: «Se ha cumplido el tiempo y está cerca el reino de Dios. Convertíos y creed en el Evangelio.»